

fordi han har fundet Anledning til at fremsætte nærværende Forslag om Omordningen af Statsskovvæsenets Lønningsforhold. Det er klart, at Livsvilkaarene have undergaaet saa store Forandringer i Løbet af den sidste Menneskealder, at den Løn, der kunde anses for passende i Midten af forrige Aarhundrede, ingenlunde i dette Øjeblik kan siges at være tidssvarende. Vi se da ogsaa, at Funktionærene i de forskellige Etater, der sortere under Staten, have faaet Lønningsforbedringer i de senere Aar ud fra den Erkendelse, at de forhaandenværende Lønninger ere for lave. Saaledes er virkelig i de senere Aar Lønningerne forhøjede baade for Postvæsenets, Telegrafvæsenets og Statsbanernes Funktionærer, og det er derfor ganske rimeligt og naturligt, at vi nu ogsaa søge at imødekomme Forstfunktionærernes retfærdige Krav paa at faa en tidssvarende Forbedring af deres Lønninger. I al Almindelighed kan jeg slutte mig til det foreliggende Forslag med de deri indeholdte Lønsatser. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at Forslaget havde bygget noget mere paa det Princip, at det er de lavestlønnede Funktionærer, som trænge haardest til en Lønforbedring; det var jo det Princip, der ogsaa fandtes i det midlertidige Lønningstillæg, hvor man som bekendt kun gav Lønningsforhøjelse til de Funktionærer, hvis Lønning var under 1,500 Kr., og hvor man gav højere Procenter af den laveste Løn. Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa, at der tilvejebringes en Lønforhøjelse for samtlige ved Forstvæsenet ansatte Embedsmænd. Der begyndes med Overførsterne, som faa en Forhøjelse af 16—17 pCt. Der fortsættes saa nedad til Skovriderne. Der ophæves den nu bestaaende Deling i I. og II. Klasse, der er for Øjeblikket 20 i I., 2 i II. Klasse, men nu ophæves II. Klasse, og vi faa kun een Klasse Skovridere. Til lige nedlægges ved indtrædende Tjenstledighed 1 Embede. Skovridernes Lønningsforhøjelse andrager saadan noget som 25 à 30 pCt., det er, ligesom man anlægger Beregningen, da Skovriderne hidtil have været lønede dels med fast Løn og dels med Andel eller Procenter af den Sum, der indkommer ved Salg af Skoveffekter. Skovfogderne og Opsynsmændene faa gennemsnitlig en Forhøjelse af ca. 25—30 pCt. Det er de Embedsmænd, der ere fast ansatte, og hvis Løn bestemmes ved særlig Lov. Derimod har Forslaget jo ikke synderlig tiltænkt de underordnede Funktionærer ved Statsskovene nogen Lønningsforhøjelse.

Skovløberne og Hegnsmændene faa kun en Lønningsforhøjelse af 2 Kr., idet den nuværende Godtgørelse for Vedligeholdelse af Bolig forhøjes fra 8 til 10 Kr. I øvrigt tænker Lovforslaget ikke paa dem, deres Forhold skulle jo ordnes ved de aarlige Finanslove. Jeg skal ikke udtale noget bestemt om, hvorvidt jeg tror, at den højtærede Minister netop har truffet det rette med Hensyn til de foreslaaede Lønsatser, men jeg vil antage, at det saadan omtrent kan anses for passende. Jeg skal her kun beskæftige mig med Statens Forhold til de Funktionærer, som der ikke er tiltænkt nogen Lønningsforhøjelse ved denne Lov. Jeg kunde ønske, at man ad forskellige Veje, saa vidt det kunde lade sig gøre, vilde søge at skaffe dem en Lønningsforhøjelse, som de ganske sikkert maa siges at have retfærdigt Krav paa. Med Hensyn til de fastansatte Embedsmænd maa jeg maaske endnu sige, at det forekommer mig, at de to Plantører ved Haverdal og Straasø Plantager, der faa en Lønningsforhøjelse af indtil 50 pCt., blive temmelig rigelig aflagte, vel at mærke, naar man bedømmer det i Forhold til Skovfogderne og Opsynsmændene, thi saa vidt jeg kender Forholdene, svarer Plantørernes Arbejde til disse. Jeg ved derfor ikke, hvad der begrunder den større Lønningsforhøjelse til Plantørerne. Hvad angaar Skovløberne og Hegnsmændene, faa Skovløberne jo en fast Løn, der varierer mellem 80 og 300 Kr. aarlig, medens Hegnsmændene aldeles ingen fast Løn faa. De faa kun udleveret en Bolig og en Jordlod, der i Reglen er af en ret daarlig Beskaffenhed. Det kontraktmæssige Forhold mellem Hegnsmændene og Staten bliver altsaa det, at Hegnsmændene faa tilstrækkelig Tid til at dyrke deres Jordlod, og den resterende Tid skulle de anvende paa Arbejde i Skovene. Jeg har nu tænkt paa, om man ikke ogsaa paa nærværende Lov kunde give Hegnsmænd og Skovløbere nogen Lønforhøjelse. Naar man her agter at skride til en Reform af Forstvæsenets Lønninger, er det jo baade for at opfylde et Retfærdighedskrav og ogsaa, om man saa maa sige, for at skaffe Ro i disse Forhold, men saa maa man give Loven en saadan Affattelse, at disse Funktionærer kunne være tilfredse. Jeg tænker her nærmest paa Hegnsmændene, der ingen fast Løn faa; thi Skovløberne faa jo fast Løn, og den kan forhøjes paa Finansloven. Hegnsmændene have udelukkende deres Erhverv ved Arbejde i Skovene. Jeg forudsætter, at Forholdene ere nogenlunde ens, men jeg